

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП,

Борба

ОНС и ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
Велико Търново

Година XXXVI

1978

ОКТОМВРИ

21

Събота

Всестранно в периода
от 1945 година

Брой 125 (4115)

Цена 1 стотинка

В Дните на съветската култура

Неизчерпаема е културната съкровищница на съветски народи. Неизмеримо е влиянието и върху културната история на човечеството. Руската и съветската литература, възпитават едно поколение и кумирани, революционна ратна мислеността му. Многогласна иновално съветско наука, наследник и продължител на богата традиция, има своя неоспорима позиция в световното. Не само близостта на българския и съветски народи, а и основата на приятелствата и дружбата им е културата. Идеята, която тя носи и разнася, разширяват периметъра на въздействието й, печелят и все повече почитатели.

У нас отдавна станаха традиция празниците на съветската филм — най-масовото от всички изкуства, десетдневният на съветската книга и грамофонна плоча, всяка година срещат и любимите книги, авторите, композитори и изпълнители. И всяка година те са празник за нас по-богати, разнасят свои обхвати, за да ни водят повече от духовните достижения на съветската култура. От 25 октомври в родолюбива на близо месец културният живот на страната ни ще бъде манифестация на културата към съветската култура, на дружба, която се развива у нас. Дните на съветската култура ще бъдат съпроводени с най-напълнените и представителни във всички сфери, с масови и творческите им.

Във Велика Търново и околностите на съветската култура ще бъдат открити на 25 октомври в салона на ДМТ „К. Касимов“ с официално тържество и концерт-рецитал на артисти от театъра. Всички, първата от кинематографията, включени в програмата на Дните, е на 25 октомври — изложба на руските и съветските художници-бавляци.

Многобройни са проектите, които ще ни поднесат октомври в ноември, многобройни ще бъдат и срещите и предствателствата на великата съветска страна. Вечери на дружбата и уважението на съветски и български средношколци, децата на съветската книга,

която започва на 27 октомври и в която книжарниците, да се надяваме, ще ни предложат книгите на обичайни руски и съветски класици и на талантливите съвременни творци. В сряда ден във ВТУ „Кирил и Методий“ ще започне научна сесия по случай 150-годишнината от рождението на Л. Н. Толстой. Окръжният празник на съветската култура на 29 октомври ще бъде финал на организирания в окръга дин на съветската поезия, книги и песни. В панорамата на съветския филм, който започва на 30 октомври, на екраните на кината във Велико Търново и във всички останали градове на окръга кинорителите ще имат възможност да видят премиерни филми на съветското кино, както и познати кинотворби с висока художествена стойност. Любителите на естрадна музика ще се срещнат на 31 октомври в изкуството на популярната съветска певица Едита Пиеха, която ще гостува във Велико Търново със своя състав.

В тази поредица трябва да споменем и поетичната вечер на 2 ноември, посветена на творчеството на Владимир Маяковский, вечерите, посветени на на творчеството на Л. Н. Толстой, които ще бъдат организирани във Велико Търново, Свищов, Горна Оряховица, Павликени и Елена.

Изложба на съветски грамофонни плочи, бавари за пропанадиране и продажба на съветска литература в залата и учебни заведения, изложба от репродукции и албуми на тема „Мистото на поезията, книгата и руската живопис“, панаорам на научно-технически филм във Велико Търново, Горна Оряховица, Свищов, читателски конференции на тема „Духовният облик на съветската младеж, отразен в съвременната съветска литература“ в Павликени, Лисковец и Горна Оряховица, тематични вечери, викторини, рецитали, филми по произведени на руската и съветската класика, тематични кинопрожекции ще направят Дните на съветската култура в окръга още по-сдържатели.

Николина ЯМБОЛИЕВА

Национален симпозиум

По инициатива на Съюза на икономиката и Комплексния научноизследователски и проектантски институт за териториално устройство, градостроителство и архитектура при Комитета по архитектура и благоустройство на 20 и 21 октомври във Велико Търново се провежда третият национален симпозиум на регионалните на тема „Производствено-териториални селски системи — икономическа, социална и екологическа ефективност“. В него вземат участие и делегация от Съветския съюз, Унгрия и Чехословакия. От името на Варовете на Ок

ръжния комитет на БКП и изпълкома на ОНС е приветстване към участниците се обръщение секретарят на Окръжния комитет на Партията Николай Ципов. Той се спира на основните проблеми, възникнали при създаването на селските системи на териториално-производствена работа при обединяване на въпросите по темата на симпозиума. Участниците в симпозиума от СССР, УНР и ЧССР си имат блага пречи от първия секретар на Окръжния комитет на БКП Никола Василев. Антон БЪЛЧЕВ

„Отвъд миражите“ — акцент върху актуални морални проблеми

Теоретически изследване — така бихме могли да характеризираме изследването на драмата „Отвъд миражите“ на драматурга К. Касимов. След спектакъла на „Големият“ една явска е богата сценарна история, театърът е насочил вниманието си към съвременното и възвращащо се обкръжение и логиката. Изборът на темата на известния драматург Драгомир Асенов „Отвъд миражите“ не е случаен в репертуара на театъра. Името на автора е добре познато на великотърновската публика от постановки на негови пиеси през миналия сезон — „Розия доктор Новак“. Професията на драмата, написана на по-статични сцени и този път е била правдоподобно от актуалността на изследователския обект на

пиесата, от живота, пуснава режисьорът на комбинирания на драма турчински материал, насочен из цяло към днешния ден. Разбира се, това не е ограничаване възможност да се правят прощени на морални стойности, на жизнен статус, на категории като ярост, отговорност, Родина. Не е рамките на привична житейска ситуация, а в подсъзнанието на изследователите отстояват своите познания, борят се със себе си, със самостата, които ги забавлява, със страха, който се прокрадва у тях.

Спектакълът, чиято премиера е днес, се реализира на сцената на театъра от режисьора Йорданка Самсенова. В ролите ще видим актьорите Ваня Тодорова, Петър Митров, Иван Блатанов, Божидар Янков, Стела Анастасова, Седялина САНДЕВА

Всеки ден, всеки колектив — с изпълнен план!

НАТУРАЛНИТЕ И КАЧЕСТВЕНИТЕ ПОКАЗАТЕЛИ, ДОПЪЛНИТЕЛНИТЕ ЗАДАЧИ-ПОВЕЛЯ НА ДЕНЯ

Другарят Станко Тодоров посети окръга • Среща с бюрото на Окръжния комитет на БКП и изпълкома на Окръжния народен съвет

В четвъртък на посещение в окръга бе членът на Политбюро на ЦК на БКП и председател на Министерския съвет Станко Тодоров. Той се придружаваше от министъра на машиностроенето Тодор Чакъров, отговорни ръководители и специалисти в Министерството на машиностроенето и Министерството на електрониката и електротехниката.

Другарят Станко Тодоров и придружаващите го лица заедно с първия секретар на Окръжния комитет на БКП Никола Василев, председател на изпълкома на ОНС Димитър Церов и секретаря на ОК на БКП Никола Пашов, посети комбината за складова техника „Янтра“ и завод „Металургия“ в Горна Оряховица, Завода за електро двигатели във Велико Търново и завод „Червена звезда“ в Дебелец. Председател на Министерския съвет разгледа производствените цехове, разговаря с работници и специалисти. На срещи с ръководствата, в които участват в завода и първите секретари на градските партийни комитети Стоян Кочев, Антон Гургов и Димитър Стефанов, другарят Тодоров бе информиран за изпълнението на задачите през 1978 г. и подготвяната на явяващия план за 1979-80 година. Бяха обсъдени някои основни въпроси, свързани с по-нататъшното развитие на посетените заводи.

Следобед другарят Станко Тодоров се срещна с бюрото на Окръжния комитет на БКП и изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет. Другарят Никола Василев докладва за изпълнението на задачите през изтеклия 9 месеца и мерките, които се осъществяват под ръководството на окръжната партийна организация за изпълнението

Другарят Станко Тодоров и придружаващите го лица на посещение в машиностроителния завод „Червена звезда“ — Дебелец

на плана за 1978 година и за подготовката на насрещния план за 1979 и 1980 година, за някои нерешени проблеми и непреодолими слабости. Другарят Станко Тодоров изрази задоволство от организираната и политическата работа и постигнатите успехи в изпълнение на решенията на XI партин конгрес и Националната партийна конференция. Едновременно с това той отпрати и някои критични бележки. Въпреки добрите успехи, каза др. Тодоров,

в окръга 18 предприятия не изпълняват деветмесечния план. Редица важни за народното стопанство изделия и стоки — радиатори, електротелфери, телевизори и др. не са произведени, както е предвидено в насрещния план. Големи задачи остават по реализирането на печалбата. Нерационалността в разпределението на плана по то-то показател и специфичните особености на окръга налагат най-голямо напрежение през четвъртото тримесечие.

В подготовката на насрещния план за 1979 година отделни колективи все още не достигат контролните числа за петилетката, а също така и допълнителните задачи за повишаване обществената производителност на труда и снижаване разхода на суровини и материали, поставени от Националната партийна конференция. Не е достатъчна на настойчивостта, инициативата и конкретността в работата по реконструкцията и модернизацията на съществува-

ващите мощности до края на седмата петилетка и в бъдеще.

В селското стопанство, въпреки задоволителното изпълнение на плана, окръгът не решава успешно най-неотложната определена задача за увеличаване на производството на животински продукти, не са заложили предвидените бройки свине за утилизация, особено в личното стопанство, не се изпълнява планът за млякото, бавно се създава организация за двусменно използване на селскостопанската техника. Не е малко още и необходимостта от по-важния показател — коэффициент за използването на земята. Проблемът е в две и три култури през цялата година, а не само през лятото, е много ясен.

В заключение другарят Тодоров обвързва вниманието на колективите още по-конкретно да се ангажират работата в производствените предприятия и стопанства, в тях и останалите, да се провалят по-голямата инициатива и творчество за максимално използване на вътрешните резерви за изпълнение на плана по всички натурални и качествени показатели. С помощта на научните и равностепените зони в окръга и в отделните предприятия да се реализират необходимите и по-оперативни, на основата на съвременните достижения на научно-техническия прогрес, проблемите, свързани с изпълнението на текущите задачи и окончателното повишаване на насрещния план. Най-големият резерв за стопанството на изпълнение на плана за 1978 година в петилетката, посочи др. Тодоров, е в увеличаване ефективността и в усъвършенстване на социалистическата организация на труда.

Иван КОЛЕВ

ТРУДОВИ ПОБЕДИ

В Окръжния комитет на БКП се получи рапорт от Димитър Сотиров, доайн първа краверферма на стопанството в Овча мотил. „С чувство на изпълнен дълг — пише доайн — рапортувам, че изпълнението на плана за млекодава — 78 т — на 7 октомври. Обещанието за третата, решаваща година на петилетката — 80 т, изпълних на 15 октомври. До края на годината обещавам да надоя 95 т крава мляко.“

Този резултат е продължение на успеха на Димитър Сотиров от миналата година, когато той изпълни годишния си план още на 5 август и надоя 80 т мляко над предвиденото.

(Соб. инф.)

планова продукция за 50 000 лева.

Дал за това има целият колектив на дежа с отговорния Розалина Брайнова. Най-високо са резултатите, постигнати от тълките Гюргена Никитрова, носителка на „На роден орден на труда“ — златен, Розка Стойкова, Румена Катрафилова, Мария Пеева, Анна Георгиева и много други. С всеки изминал ден под техните сръчни ръце излизат все повече и по-хубави гребери, в които е втъкана красотата на Еленския балкан.

Ст. ЦОНЕВ

Ив. БРАЙНОВ

Асфалтовият цех в Месичери е едно от основните производствени звена на Специализираното строително предприятие във Велико Търново. Колективът изпълни годишната си производствена програма, като произведе продукция за 365 000 лева. До края на годината работниците ще дадат надпланова продукция за над 40 000 лева.

Милка ДЕНЕВА

На кое място сте?

Резултати от социалистическото съревнование в млеконото говедовъдство км 20 октомври 1978 година

КРАВЕФЕРМИ
1. Краверферма в с. Никоп с ръководител Парашкеван Христов, изпълнила годишния си план 94 на сто.
2. Краверферма в Караисен с ръководител Борис Енев — 91 на сто.
3. Краверферма в Павел с ръководител Александър Александров — 88,4 на сто.
4. Краверферма в Горна Оряховица на ДУС — Кесарево с ръководител Динко Димчев — 86 на сто.

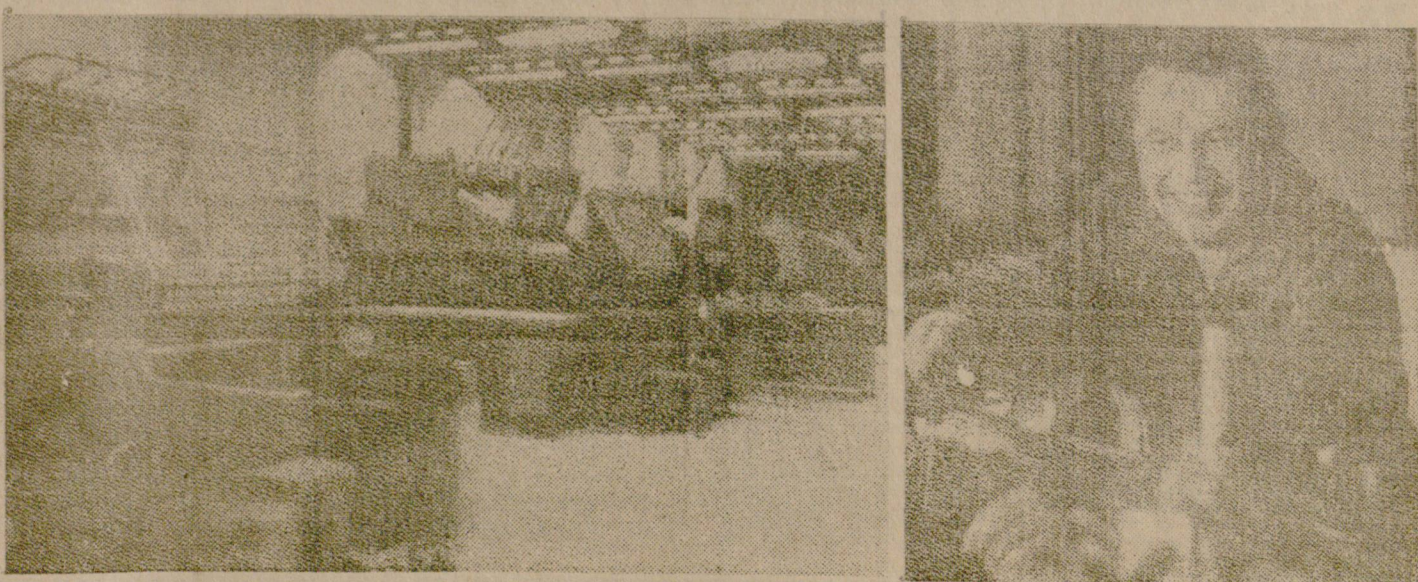
ДОЯЧИ
1. Здравка Панайотова от Горна Липница, изпълнила годишния си план 122 на сто.
2. Мария Методиева от Павел — 121 на сто.
3. Венета Борисова от Павел — 113 на сто.
4. Генчо Тодоров от Горна Оряховица — 111 на сто.
5. Незан Топалов от Драганово — 110 на сто.
6. Йорданка Георгиева от Павел — 106 на сто.
7. Иванка Друмева от Бяла черква — 106 на сто.
8. Гинка Янкова от Сюмер — 105 на сто.
9. Иманол Бекиров от Килдифарево — 101 на сто.
10. Мария Лилков от Свищов — 100 процента.

СЪОБЩЕНИЕ

Окръжният народен съвет свиква десетата сесия съвместно с Окръжния комитет на Отечествения фронт, Окръжния съвет на БПС, Окръжния комитет на ДКМС, Окръжния съвет на БСФС и Окръжния съвет на БТС на 23 октомври (понеделник) от 9 часа в

салона на Дома на Народа — армия.

Ще бъде разглеждана работата на народните съвети и обществените организации по внедряването на физическата култура, спорта и туризма и бита на младежта и трудещите се от окръга

В западната част на Велико Търново вече надига своята културна новина полиграфичен комбинат „Димитър Найденов“. Усилено се монтират машините в плоскочестия цех. Немският специалист Георг Клоц предава своя опит на българските си колеги при монтаж на машините.

Снимки Иван РУСКОЗ

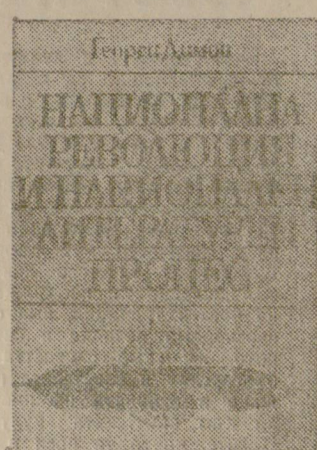
С ЕРУДИЦИЯ И ВЪЗРОЖДЕНСКИ ПАТОС

Един от най-характерните моменти в изследователския маниер на Георги Димов е стремежът му да съчетава проникновено тълкуване на характера и развойната закономерност на историко-литературния процес с вътрешната раздвоеност и външния ето. Авторът е останал верен на този свой подход към литературното ни наследство и в новата си книга „Национална революция и национален литературен процес“.

Без съмнение, насочването на изследователските усилия в един толкова обширен и така задълбочен изследван период от нашата национална литература крие редица опасности, но Георги Димов не само е намерил свой път на интерпретация и оценка на литературните факти, а се е домогнал и до редица важни наблюдения и обобщения за същността и характера на историко-литературния процес през епохата на национално-освободителните борби.

В първата глава „Начало на формиране на национално съзнание и мислене, на национална литература“ се търси генезисът на новия тип съзнание и мислене, на новите литературни явления и процеси, които са свързани от една страна, с идеите на Възраждането, а от друга — с възхода на националния принцип. Изхождайки от тези две най-характерни особености в обществено-историческото ни развитие, които обуславят своеобразието на литературния живот през епохата на национално-освободителните борби, Димов не само проявява остро идеологическо-естетически усет към новите явления в националната ни литература и култура, но и се стреми да потърси адекватни опорни точки, всички

Георги Димов. Национална революция и национален литературен процес. Нар. просвета. С., 1976 г.

чки предпоставки, които подготвят духовно-нравствения прелом в съзнанието на българина. Ясно изразената концепция на автора за същността и характера на духовно-интелектуалния живот през първия етап на нашето възрождение се реализира чрез проникновено и извличаващо написаните страници за такива титанични и трагични личности като Пансий, Софроний, Бозвели и др., които през десетилетията протегат ръка на силните и целеустремени водачи на революцион-но-освободителната борба.

Във втората част на книгата си със същия родолоубен патос и научна добросъвестност Георги Димов проследява процесите на обществено-историческото, политическото и културно-естетическото съзряване през втората половина на века, когато дейността и гениалните догадки на Ракowski изведат на нов етап българското национално освободително движение. Тук изпъква на преден план стремежът да се обхване многоаспектно сложната панорама на цялостния ни духовен живот, като се търси изминатата обусловеност на раз-

личните процеси и явления. Подчертавайки тяхната историческа и естетическа приемственост, в същото време авторът търси в очертаната сложна атмосфера на обществения живот кълновете на една нова литература, роде на от потребностите и повелите на епохата. С вешина и външнее Димов навлиза на моменти в съкровенния граждански и нитимен свят на поетите и писателите през тази епоха, за да потърси и изведе онези върховни естетически и нравствени критерии, които волят вече към големи европейски литературни фактори, които за неомоверно кратък срок обуславят по явната на произведението, стигащи до подпътните към световната художествена и теоретико-естетическа мисъл, авторът убедително ни води към ново да, че това е едно от чудните български явления, което в малко страни с подобна историческа съдба е стигало такива върхове. Без да подценява влиянието на по-напредналите и по-диференцирани в много отношения европейски литератури, Димов счита, че главната причина за това е, че всички истини на епохата „се оттеглят“ в литературата, че тя е, която поема функциите и на историята, и на политиката, и на философията, поради което най-големите ни писатели през Възраждането са в същото време и политически и духовни водачи на народа. Проследявайки пътя, изминат от Пансий до Ботев, авторът разкрива убедително общите и специфични в развойни закономерности на историко-литературния процес през Възраждането.

В последната глава „Апогей на националната революция — Априлската епопея и литературният процес след Освобождението“, като разглежда обществено-патриотичните, социално-нравствени и революционно-демократични аспекти на трагичните и величави събития през последните две години на османското робство, Г. Димов се спира на тяхното художествено отразяване в цялостната литературна творчествена продукция на епохата. Анализът на литературните произведения тук е подчинен на стремежа да се разкрият въз философско-естетически и народностно-психологически план динамичните процеси в художествената ни литература, органически свързани с динамиката на националната съдба на българина. Не е случайно обстоятелството, че изследователят включва в полемиката си и литературния живот след Освобождението. Въпреки че то променя коренно социално-икономическата структура на страната, по негово мнение кардиналните насоки на художествено-творческия ни живот през първото десетилетие след Освобождението продължават да се определят главно от събитията, свързани с Априлското въстание и Освободителната война. Патриотично-нравственият патос и на родностно-философската осмисленост на литературата, която създават Вазов, С. Стоян, К. Величков, се разглежда като онова и стимул за редица творци от различни поколения след тях.

В същност, наред с изтъкнатите по-горе постижения, в това се състои и едно от големите достойнства на книгата — в уменето му да разкрие противоречивостта и приемствеността в историко-литературните процеси и явления, да види единството в развойни като „единство в разнообразие“, да направи убежден прелом от частното изследване към изследването със значителен историко-литературен и теоретико-обобщаващ характер.

Николай ДАСКАЛОВ
к. ф. н. главен асистент във ВТУ „Кирил и Методий“

Минути с изтъкнатия артист

Дни наред колективът на авторемонтния завод „Победа“ с интерес очакваше срещата с народния артист и лауреат на Димитровска награда Стефан Гецов. Повечето от участниците в нея го бяха гледали на сцената на ДМТ „К. Кисимов“ в ролата на Големанов и това подсилваше любовното им. В непринуден разговор със своите почитатели артистът разказа за творческия си път, за мъките и радостите на актьорската професия.

Ученик на големия театрален педагог Николай Масалиянов, Стефан Гецов остава верен и досега на първата си любов — театъра, въпреки че и на филмовия екран е преследвал редица интересни роли. Пред участниците в срещата той сподели, че мечтае да пресъздаде още веднъж, вече в зряла възраст, образа на Георги Димитров.

За колективна на авторемонтния завод „Победа“ срещата със Стефан Гецов остава не забравяна и затова тя завърши със спонтанна покана към госта за нови срещи.

Снежана ПЕТРОВА

Среща с родолюбец

Клубът на дейците на културата и градската библиотека в Горна Оряховица организира „среща-разговор“ с Никола Русанов — българин, живял в Канада. Пред участниците в срещата гостът разказа за съвместната си преводаческа дейност с канадския поет Джон Робърт Колмбо. Запознаването на канадския читател с българската литература е благородно дело.

Съвместната дейност с Колмбо започва през 1975 г. с издаването на сборника „Под стрехите на едно забравено село“. Това е сборник със стихове от десет български поети. В същност това е първата антология на българската поезия в Канада. Втората книга, която поднасят съвместно с Колмбо на канадския читател е „Балканът — Българска христоматия“. Това е антология на българската литература, посветена на участниците в Априлското въстание през 1876 г.

Това не изчерпва преводаческата дейност на двамата ентузиаста. През 1977 г. те предлагат на канадския читател сборник със стихове от Л. Левчев. Неотдавна са представили с отделни сборници и други двама наши лирици — Дора Табе с „Гълъбин“ и Андрей Германов със сборника „Спомяни си за мен“.

Високоблагородната дейност на Никола Русанов и Джон Колмбо служи на идеята за укрепване на културните връзки между канадския и български народ.

Георги ЕНЧЕВ

Координатите на дружбата

От бр. 124

Септемврина Радойнова е преподавател в Софийския университет.

Следователно, не случайно на българските политемиграции са предоставени тези места за тяхното бъдещо стопанство.

След договореност с полтавските ръководители на партийните и съветските органи Борис Чехларов и Цветко Радойнов замислят за Москва. На съвещанието, поетено на организационна комитет, присъстват Васил Коларов и други ръководители дейци на Българската комунистическа партия, които дават ценни указания и съвети на бъдещите комунари.

На 12 май 1924 г. президиумът на Полтавския губернен изпълнителен комитет решава да се предаде името на бившия помещик Трелпек и Полтавския индустриален техникум на разположение на българските емигранти. Губернските ръководства се задължават да съдействуват всецяло за възстановяването и укрепването на това стопанство.

В Полтавска губерния за осъществяване на комуната пристигат 27 българи предимно комунисти, участващи в Септемврийското въстание. Сред тях са: Цветко Радойнов, Борис Чехларов, Добри Манджаканов, Антон Бекларов, Слав Баджаканов, Никола Гецалов, Слав Трънов, Христо Бочев, Димитър Целбуков, Иван Стаматов, Иван Неделчев, Диню Премиянов, Сиво Куртев, Иван Бакалов, Иван Габуров, Димитър Далаков, Руси Абрашев, Тодор Тороманов, и други. Седем от комунарите са родом от село Стоил Войно, Сливненски окръг. На 14 май 1924 г. в село Парасковеевка се провежда общо събрание на българските полит. емигранти. На него присъствуват и представители на Руновския районен комитет на партията и селски активисти.

Пятко Радойнов говори за създаването на комуната. На селскостопанската интернационална комуната присвояват името на починалия седмича преди това основател и ръководител на Българската комунистическа партия Димитър Благоев. Избрано е ръководство на комуната в състав от 5 души: Борис Чехларов — председател на съвета, Цветко Радойнов — заместник председател, Недялко Николов, Слав Баджаканов и Иван Бакалов. В състава на ревизионната комисия влизат Слав Трънов, Сиво Куртев и Янко Стефанов. Приет е и статут (Устав) на комуната. Веднага учредяват партийна организация на комуната, в която влизат 18 члена на партията. За секретар е избран Иван Бакалов.

Органите на партията и съветската власт и цялото на селение оказват неограничена помощ и подкрепа на комуната. Земята и всичкия инвентар на бившия помещик Трелпек са предадени безвъзмездно на комуната. Централният комитет на МОПР отпуска на комунарите 20 хиляди рубли безплатен кредит. На помощниците от полтавските фабрики „Стандарт“ и „Империал“, в комуната е устроен митинг, в който с червено знаме участвуват 500 жители на Парасковеевка. Това е митинг на солидарност и подкрепа на борбата на работниците и селяните в целия свят за събирането на капитализма. На митинга говорят секретарят на Полтавския губернен комитет на КП (б) У, председател на губерния изпълнителен комитет и председател на Червената армия. На полята на комуната селяните от Парасковеевка за пръв път виждат трактор. Това е един дилел с мощност 45 конски силе, осигурен с помощта на Полтавския гужовик, на партията и губерското отделение на МОПР. На комуната е предоставена и една мелница по настояване главно на Цветко Радойнов. Затова комунарите и селяните я наричат „Пятковата мелница“. Има в комуната и „Пятковата баня“.

Минават години и Цветко Радойнов, този изключително скромно човек, станал верен син на двете роднини — България и Съветския съюз, и де генаден герой. А тогава заедно с другите комунари взема активно участие в партийния и обществен живот на Полтава. Той е член и член на Полтавския губернен комитет на КП (б) У, а от 1926 г. член на Полтавския окръжен комитет на МОПР.

С голямо уважение и доверие както на комунарите, така и на населението, се ползва и първият председател на комуната Борис Чехларов или Чехленко, както го наричали по украински. Той е избран за делегат на Първата губернска конференция на комуните в Полтава.

Централният комитет на ВПК (б) и съветското правителство създават на българските политемиграции такива възможности да се учат и се трудят. През 1925 г. в Комунистическия университет на националните малцинства от Западна Европа изпратен да се учи Слав Иванов Баджаканов. През 1926 г. по решение на издигнатото бюро на Българската комунистическа партия отиват да се учат в Москва Цветко Радойнов и Борис Чехларов. Добри Манджаканов е изпратен в Благоевски район в Олонец край, където го избират за секретар на районния комитет на партията, на партийна работа в Перм работи Антон Петров Бекларов. Комунистическия университет извършват и Иван Динчев Бакалов, Руси Панчев Русев и други.

Комуната на името на Димитър Благоев и нейните взаимоотношения с местното население са под наблюдение то и на издигнатото бюро на БКП — Васил Коларов, Станко Салунков, Антон Иванов, а по-късно и на Георги Димитров.

През есента на 1925 г. Васил Коларов пристига в Полтавска губерния. Той връчва Червено знаме на Полтавската организация на МОПР, посещава шефствувашата над българските комунари 25-та Чапаевска дивизия, а след това отива в Парасковеевка. На общо събрание пред комунарите и жителите на селото Васил Коларов говори за международното положение.

През 1926—1927 г. комуната се ползва с български комунисти и комсомолци, които зарали преследване от репресивното правителство на България емигрират в Съветския съюз. Между тях са Благой Саманджиев, Димитър Вълков, Димитър Манавски и други.

Много тесни и хубави връзки се поддържат между ръководството на комуната и селския съвет в Парасковеевка, който се оглавявал от Йосиф Запека, с председателя на местния селскостопански артел „Зоря“ Панаас Гулий и с местните активисти Василий Билик, Василий Гулий, Максим Вербовой, Петро Гуржий.

Местната беднота я тегли към комуната и още първите години на създаването, заедно с българите се трудят и украинци — бившите селски ратаи Василий Драний, Дария Прихотасова, Емелия Юхименко, Архип Яриш, Михаил Лозутин и други. През летните месеци в комуната идват и български студенти от Москва и други градове.

През 1928 г. комуната „Димитър Благоев“ обединява 20 домкинства със 78 души. Земята е недостатъчна — всички 143,3 десетини, в това число 96 десетини просевна площ. Затова на 12 август 1928 г. дна Полтавския губернен изпълнителен комитет решава да се предаде на комуната и съседното Степановско имение.

По решение на българското издигнатото представителство в Коминтерна, по предложение на Васил Коларов и Станко Димитров, през 1928 г. в комуната е изпратен Колю Петров Кочев, професионален български революционер-комунист. Той става секретар на партийната организация и член на Руновския районен комитет на КП (б) У и на Полтавския окръжен комитет на КП (б) У.

През 1928 г. са организирани детски ясли, в които са прибили всички деца. С обучението на по-големите се заема комунистът Пенчо Пенчев Ганчев — учител.

В началото на 1929 г. 30 бедни селяни извършват желанието да бъдат приети в комуната. Това показва, че въпреки трудностите на този период и спротивната на култивиранията комуната успешно утвърждава колективния, социалистически начин на стопанстване на земята. През 1929 г. комуната започва своя активна 4000 луда зърно и отглежда 140 свини. След присъединяването на Степановското имение земята на комуната се увеличава на 373 десетини.

(Следва)

Придобивка за университета

Студентите, преподавателите и служителите от Велико търновския университет „Кирил и Методий“ получиха за новата учебна година ценен дар: влиза в действие първата част от разширението на учебния корпус на ректората, завършено три месеца преди определения срок. Това е съвременна пететажна постройка с модерна външна и вътрешна архитектура. В нея са разположени 21 зали за семинарни занятия и 38 кабинета за преподавателите и канцеларии за административния персонал.

В сградата се помещава и аудиовизуален център — новост за университета. Той включва телевизионно и тон-студийно, фонетичен кабинет, кино- и фотолaborатория, филмотека, кабинети за звукозапис, за самообучение и самоподготовка.

Новите учебни зали, оборудвани с необходимите учебно-технически средства, както и аудиовизуалният център, разполагат с модерна апаратура, ще дадат възможност за по-правилно протичане на учебния процес и на научната работа.

Усилено се изгражда и вторият етап от разширението, което обхваща още толкова зали и кабинети. С пускането му в експлоатация ще се създадат още по-добри условия за обучение и за изследователска дейност.

Георги МАРИНОВ

НОВИ КНИГИ

Кольо Севев. МОНТЕ СТРАНСТВУВАНИЯ

Новата публикационна книга на поета Кольо Севев отглежда читателя по сините пътища на морето и океана, по непознатите брегове, в близки и далечни страни. Това не са просто пътнически спомени за морския районе, а размисли за миналото, за настоящето и за бъдещето. Верики и верни в непознатите краища на света, а с разбудените мисли от виденията. Тук се срещат впечатления от Турция и Гърция, Италия, Франция и Испания, авторът ще ни пренесе в Ирак, Алжир, Сахара и Шат-ел-Араб на острова на свободата — Куба. Той споделя размисли за социалните и психологическите изменения на народите, за мислите и изпитанията на своя собствена морщина и публицистично-поетичен донесен за автора.

Окръжна самодейна изложба на изящните и приложните изкуства

Мария ВАНГЕЛОВА

„Райна княгиня“

Петият републикански фестивал на художествената самодейност даде възможност на много колективи от окръга да демонстрират своите сили и умения в певческото, танцовото и театралното изкуство. С участието си в окръжния преглед на театралната самодейност колективът на образцово народно читалище „Карл Маркс“ в Павликени отбеляза своя най-голям успех и заслужено бе отличен със златен медал. Това не е случайно, тъй като в него е налице творческото начало, превърнало обикновените работници с различни професии във възторжени творци, съхранили амбициите и завидната всеотдайност на предшествениците си.

Песната „Двубой“ от Иван Вазов, представена от театралния колектив на Павликени, завладява с талантливо изпълнение на участниците в постановката, с оригиналните режисьорски решения на художествения ръководител Йордан Димитров и от личната сценария на Панко Войнов. Сценарият при съвместие на Спас Гилев, Иван Петров, Пенчо Генев и Стефан Стойков е убедителен и е резултат на богатия творчески опит на самодейците. Някои от тях и досега помнят годините, когато на пясната и неприветлива сцене

Със златен медал

на в салона на Хаджи Славчо се раждаше махленско то „театро“. Тогави те бяха ентузиастични младежи, решени да посветят съгражданите си в тайните на театралното изкуство, да ги поведат в илюзорния свят на героите си и да ги накарат да преживяват тяхната съдба. Сега те с готовност предават своите знания и опит на малките самодейци, укрепват вярата и любовта им към самодейното изкуство и заедно с тях се радват на постигнатите успехи. В колективна се осъществява приемственост, която играе положителна роля за формирането му и за продължаването на традициите. В Поневския дом и в средните училища се подготвя младо поколение, което активно се включва в постановките на колектива. От тук преди години тръгнаха и са модели Аика Чолакова, Даринка Митева и други, които вече се налагат като талантливи изпълнители на почти професионално равнище.

Под ръководството на бившите художествени ръководи

тели Герчо Даскалов, Петко Райков, Христо Арнаудов и Йордан Стамболиски колективът се е радвал на изключителен интерес на публиката в цялата бивша Павликениска околия. Те са вдъхнали сил на своите възпитаници със завидната си работоспособност и творческа енергия, със своята принципност и висок образбение и непоколебимата си вяра в успеха. Не трябва да се учудваме, че много от самодейците, преминали тази школа, вече са намерили място в професионални състави.

Стойан Костов, Цанка Даалева и Герчо Даскалов пазят като най-скъп спомен за първите си актьорски изяви на самодейна сцена в Павликени. Участието на професионалните актьори Васил Попилев, Асен Миланов и Емил Стефанов допринася много за творческото израстване и популяризиране на колектива.

От 1971 година художествен ръководител на колектива е Йордан Димитров. То

ку-шо завършил Школата за подготовка на художествени ръководители в Пловдив в изпълнен с творчески амбиции, той укрепва материалната база, търси активно сътрудничество с професионални музиканти и художници, изучава опита на извънните състави. Успехите не закъсават. Именно подполющата му зикална илюстрация, точното сценарно решение и пластичното актьорско изпънение превръщат усията на всички самодейци в незабравим празник. Техният спектакъл напомни на зрителите, че граничата между професионалното и самодейното изкуство понякога може да се заличат.

Активната намеса на телевизията, радиото, равнището на професионалните театри повишават културата и естетическия критерий на съвременния зрител. Това задължава самодейните колективи да бъдат възискателни и критични по отношение на творческите си намерения. Самодейният театрален колектив в Павликени върви уверено по този път и това ни кара да вярваме, че през следващите години ще ни поднесе още по-възбуждащи спектакли.

Иван МИХНЕВ
методист при Окръжния център за художествена самодейност

С изявена позиция в атеистичното възпитание

Читалището в Полски Тръмбеш използва разнообразни форми за атеистична пропаганда • Нужни са още по-голяма конкретност и целенасоченост

Важно място сред многобройната дейност на всяко читалище заема работата му по атеистичното възпитание на населението. За да изпълни с успех тази своя функция, то използва различни форми. Точен адресат те имат в Полски Тръмбеш.

Читалищната библиотека осъществява една от формите за атеистична пропаганда. Тя разполага с 28 000 тома книги, като до 1980 г. те са нарастали на 55 000. Сред тях са атеистичните творби на Елин Пелин, Чудомир, Лео Таксид и други автори, които се търсят от читателите. Научно-атеистичната литература се търси още повече, ако се прилича целенасочено внимание на читателите към нея. За целта в читалищната трябва да се урежда периодично тематична витрина, както става по други павилиони. Това би увеличило броя на хиляда и шестстотинте читателите.

Художествената самодейност в полското читалище е с точно откроявани контури. И когато прави впечатление, тя пълноценно се реализира в културния живот не само на града, но и на общината като цяло. Разнообразни са самодейните художествени форми — четири гласен смесен хор, естрадно-сатиричен състав, детски танцов състав, театрална трупа и кръжок по художествено слово. Всички те спомогат за запазването и обогатяването на художествената духовна сбирковина на нашия народ. Наред с тази основна задача, посредством формите на художествената самодейност се явява и конкретно атеистично възпитание на населението. Така например ес-

традно-сатиричният състав е поставил сатиричните прочувания на Иван Рашков „Грамада“ и „Обмяна на опит“. И с двете си постановки той умело постига и целта да възпитава в атеизъм. Постановките на театралния състав, както и дейността на останалите художествени форми резултатно прокарат атеистичната идея.

Читалищното ръководство и неговият секретар Петър Василски полагат много усилия дейността на читалището да бъде истински духовен отклик на съвременните социално-икономически и културни процеси. Илюстрация на това е например участието на читалището в някои от социалистическите граждански ритуали. За четвърти поред път през последната събота на октомври ще се състои общоградско възпитание. Разработването на сценария, подготвянето на самодейните, магнетофонните записи, обявите и ред други подготвителни мероприятия са все дело на читалището. Гражданското възпитание ще се проведе и в съставните села на общината Радавово, Орловец и Каранца.

Лекционната пропаганда е неразделна част от читалищната дейност по атеистично възпитание. Това е оценено правилно както от читателите, така и от ръководството на градското дружество за разпространение на научни знания. Георги Киров, затова и резултатите от съвместната им работа са много добри. През тази година в района на общината са изнесени над 60 лекции по научен атеизъм. На отечествено фронтовски и дружбени лекции, в комсомолски дружества, в пенсионерските клу-

бове на Полски Тръмбеш и Каранца неведнъж е ставало дума за атеизъм. С общи усилия бе организирана атеистична вечер на въпроси и отговори. Търсени теми са „Християнството и социализмът“, „Атеистичното възпитание и семейството“ и други. Активна лекторска дейност развиват Христо Манолов, Михаил Янакиев, Димитър Димитров, които са и активни читалищни дейци.

Читалището търси форми и пътища на атеистична пропаганда, но тя би била още по-пълноценна, ако лекционната дейност се превърне в една от основните му мероприятия. Наред с това атеистичната насоченост на педагогическите лекции трябва да бъде още по-задълбочена и диференцирана, като например за същността на религията и околните сектанти.

Читалището дава подслон на едно мощно пропагандно средство, каквото е киното. Пет дни от седмицата то има по две прожекции, посещаемостта е голяма. Условието за научно-атеистична пропаганда са налице. Киното засега я осъществява по случаен път, но това не е до степен. Ето защо между читалището и него трябва да се създаде здрава връзка и да се набележат конкретни форми на дейност при изпълнение на общата задача на атеистичното възпитание на зрителите.

Чрез разнообразните си форми на работа читалището в Полски Тръмбеш успява да извърши широка атеистична дейност. Тя ще добие сила и пълноценна житейска реализация, ако придобие още по-голяма конкретност и целенасоченост.

Христо ХАРИТОНОВ

Трудно е да се посочи друг българин от края на XIX и началото на XX век, под чието име могат да се изредят толкова много и толкова значими заслуги пред род и родина.

Марин Дринов е крупен учен:

— той е професор по славянскознание в Харковския университет; член е на Академията на науките на Русия, Чехия, Полша и Хърватско; осъществява българското книжовно дружество, което след време прераства в Българска академия на науките; издава десетки трудове за историята на българския народ и на славянството; привлича на работа в България големия чешки учен Константин Иречек.

Марин Дринов е голям книжовник, първоорганатор на просветното дело в освобождената България:

— той е бил министър на просвещението и духовните дела; основава Народната библиотека в София; създава няколко средни училища; установява нашия книжовен език и правопис; полага огромни усилия за развитието на просветата и образованието на широка демократична основа; събира и обнародва многобройни народни песни; съдейства за укревяването на читалищата, на археологическите и музейните сбирки, на периодичните издания.

Марин Дринов е далновиден държавник и активен общественик:

— той участва дейно в изработването на Търновската конституция и в статута за дейността на висшите държавни органи на България; предлага София за столица; издигнат е за неин вицегубернатор.

Марин Дринов е неуморен радетел за българо-руско братство, за славянска солидарност:

— възпитаник на Московския университет, той прекъсва почти целия си живот на руска земя и с право и гордост смята Русия за свое второ отечество, а с поведението си и с помислите си е на страната на трудолюбивия руски народ, споделя неговите възгледи; той непрекъснато работи за задълбочаване на българо-руските културни връзки.

Невъзможно е да се обхване разностранната дейност на този енциклопедичен, изключително надарен личност. Професор Безекул го нарича „прекрасният познавач на славянството“. И може би тъкмо тук професор Дринов изявя

Великият панагюрец

140 години от рождението на Марин Дринов

ден държавник и активен общественик:

— той участва дейно в изработването на Търновската конституция и в статута за дейността на висшите държавни органи на България; предлага София за столица; издигнат е за неин вицегубернатор.

Марин Дринов е неуморен радетел за българо-руско братство, за славянска солидарност:

— възпитаник на Московския университет, той прекъсва почти целия си живот на руска земя и с право и гордост смята Русия за свое второ отечество, а с поведението си и с помислите си е на страната на трудолюбивия руски народ, споделя неговите възгледи; той непрекъснато работи за задълбочаване на българо-руските културни връзки.

Невъзможно е да се обхване разностранната дейност на този енциклопедичен, изключително надарен личност. Професор Безекул го нарича „прекрасният познавач на славянството“. И може би тъкмо тук професор Дринов изявя

ва най-ярко способностите си на учен. Десетилетия наред той е живата връзка между българския народ и останалото славянство. На произхода и историята на славянството са посветени и най-значителните му произведения. Изключителен интерес сред научните среди предизвикват „Заселването на Балканския полуостров от славяните“ и „Южните славяни и Византия през десетия век“.

Не случайно известният руски академик Пипин казва по адрес на Дринов: „Той е най-важният и вече по европейски учен български историк“. Името му е популяризирано в цяла Европа, познато се е уважение.

Родоначалник на българската историческа наука, професор Марин Дринов се противопоставя твърдо на лъжливи теории, нар. „хунски“ теории за произхода на прабългарите, оборава фалшификаторите на историята с неопровержими научни данни. Споменатите трудове и книгата „Поглед върху произхода на българския народ и началото на българската история“ довеж-

дат до истински обхват в изучаване на историята на южните славяни. Мнозина едва тогава узнаят, че зад Дунав от древни времена живее част от славянството.

Марин Дринов е бил човек и с голямо лично обаяние: дружелюбен, с открито сърце, шедър. В предсмъртния си час той подарява на Народната библиотека личните си 3000 тома книги.

През 1879 година Константин Иречек бе изрекъл думите: „Българите не умеят да ценят научното значение на Дринов“. Но времето опровергава тези думи. Делото на Марин Дринов получи всеобщо признание. С неговото име в София и в други градове бяха назовани училища и улици, последователите му се позовават на неговите научни изводи, чувствуват се най-важните годишнини от живота и дейността му. А през 1909 година — три години след смъртта му — тленните останки на великия панагюрец бяха пренесени от Харков в София, защото признателните потомци пожелаха те да останат завинаги на родна земя. Марин Дринов посвети на Отечеството си огромните си дарби на учен и държавник, на книжовник и общественик, като остави значително и непреодоливо наследство.

Георги ВЕДРОДЕНСКИ

На концерт

Снимка Иван ДИМИТРОВ

Справочник на читателя

Новите филми на екрана

„ВСЕКИ ДЕН, ВСЯКА НОЩ“. Сценарист — Кирил Войнов, режисьор — Владислав Икономов, оператор — Емил Вагешаев. В главната роля — Бельо Гераков. Не знаем как си личиш, че нямаш нито един патрон и чин, на екрана трябва да бъде непобедим, неуморим. Радост не е да срещнем на екрана патрониста на властта, който и грешат, и се гневят, и търпят поражение, и са уморени, без крайно уморени поинкога. Конто само на едно не измислят — на чувството си за дълг пред хората. А неговият иман, или го нямаш. То е нещо отгоре, което те не се „вдърпа“ по зановед.

Ето го и ст. лейтенант Дачев от българския игрален филм „Всеки ден, всяка нощ“. В автобуса униформата му всага дава по под джупурката да — см. пошушват и нямат „миланонски“ вид. Но той не се обидя, свикнал е на „хеленистични“ слабости и желания да се посмет на всяко негово поведение. Филмът поставя тревожния въпрос за смисъла на човешкото съществуване.

Старши лейтенант Дачев има някаква извънмерно чувствителност за отговорност, даже когато те не може да му струва живота. Филмът разкрива приликите на образа на един квартален милиционерски отговорник, за който най-верен ориентир в трудната му работа е човеколюбие.

„СБОГУВАНЕ С ВЧЕРА“ — филм на ГФР. Негов сценарист е Александър Каузе, писател, публицист, кинодраматург и режисьор, възбуден на движение то на младото немско кино, което провъзгласи своето съществуване през 1962 г. по време на междувременно кинофестивала в Оберхаузен с публикуването на своя манифест.

Опитите на героинята на филма Анита да намери „место под слънцето“ чрез работата, чрез любовта и съчувствието на околните са безуспешни. Навсякъде де тя търси крах. Изследвайки точно и детайлно кривата на нейното поведение, филмът поставя тревожния въпрос за смисъла на човешкото съществуване.

КИНО

От понеделник до неделя вляко чително кината в градовете на окръга ще прожектират:

ВЕЛИКО ТЪРОВО: „Полтава“ — 2, 05-42, голяма зала — „Всеки ден, всяка нощ“ — 10, 44, 16 и 20 часа, малка зала, студийни филми — „Сбогуване с вчера“ — 15,30 и 19,30 часа; детски филми — 4,30 часа, а в събота и неделя и от 10 часа: научно-популярни и документални филми — „Възврат в този храм“ — 4,30 часа; „Искра“ — 10, 43,30, 17 и 20 часа; „Труден фронт“ и квартал „Чолаков ли“ — „Бяла трева“ и „Кръвта или кълка“.

ГОРНА ОРЯХОВИЦА: „Ленин“ — 2, 41-74, „Сайонари“, „Курси“, квартал „Катини“ — „Пантелеев“, „Нямото досие“, професорско кино „Хар. Стонов“ — 2, 67 — „Клеопатра“, „На срещи движение“.

СВИШОВ: „Алеко“ — „Парадокс“, „Битството на д-р Шмид“.

ПАВЛИКЕНИ: „Димитър Стоев“ — „Непристойно поведение“, „Уханье в мрака“, „Рай“.

ЛЯСКОВЕЦ: 20-44, „И така, със съгласие, шефе“, „Златото на Макена“, „Чантата на минасатора“.

ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ —

тел. 21-85, „Само двама“, „Ясно нощ“, „Странният агент“.

ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ: „Коста Петков“ — 22-27, „Всички и нито“, „Бялата магия“, „СТРАЖИЦА: „Развитие“ — 24-42, „На земята ме чакат“, „Розовият войник“, „Политици“ — с извадки рече“.

СУХИНИДО: „Трезвост“ — 24-42, „Що те застава живееш“, „Една нощ в операта“, „Кръвта на уа“, „Патни ка“.

КИЛИФЕРЕВО: „Петко Ахчиев“ — „Два живеещи своя живот“, „Кръвта на седмичката“, „Джигър Дюв“.

ДЕБЕЛЕЦ: „Георги Николов“ — „Лондон в ветри“, „Кук Вел“, „Всички и нито“.

ДОЛНА ОРЯХОВИЦА: „Моска“ — „Сам със себе си“, „Кръвта или кълка“.

ЗЛАТАРИЦА: „Стефан Понтов“ — „Нашите дъждове“, „Плетачка на дъгата“, „Къщата на голям талант“.

БЯЛА ЦЕРКВА: „Труд“ — 2, 67, „Р. В. С.“, „Опсала“, „Алис не живее вече тук“.

ФУТБОЛ

СЕВЕРНА „Б“ РГФ

Етър — Дунав, Чавдар — Локомотив, Ягря — Бенковски. Ват — Академик, Свешанца — Бяла, Кърпач — Гигант, Сентимир — славя, Раковски — Вечелю — Дудорев, Волков — Червено знаме, ЖСК-Спартак — Добруджа.

Горещото равновесие деца — книги

Задавали ли сте си въпроса — какви качества трябва да притежава съвременният човек? Убедена съм, че най-много са необходими три неща — любов към родината, към труда и книгите. А тази любов се възпитава още в детските години.

Как работят с децата библиотеците от окръжния град? С този въпрос започнах моята обиколка.

В детския отдел на библиотеката при читалище „Искра“ е доста оживено. Библиотекарката Елена Златарева посреща всички с усмивка и желание да им осигури търсената книга.

— Чувствам се огорчена, когато не мога да им осигурия това, което им е необходимо. Тогава препоръчвам други заглавия от същия автор. Но през лятото, когато децата четат препоръчителна литература, срещаме трудности. Те се връщат строго към това, което им е дадено. Често чуваме: „Учителката каза, че ти книгата!“

Докато обслужва децата, аз продължавам разговора с въпрос:

— Според Вас, познават ли учениците новите издания и намират ли те място в препоръчителните списъци през лятната ваканция?

— Обикновено се търсят остарели заглавия, които вече нямат голяма художествена стойност. А и те

са на изчезване, само по два-три екземпляра.

— Можете ли да ни кажете нещо за работата с училищата?

— Ние имаме най-голям брой читатели от училище „Вела Пискова“. Стана традиция след запознаване на първокурсниците с азбуката да доведат целия клас в библиотеката. Записваме всички деца и първото връщане на книгите става също колективно. На следващата година от ново пелит клас посещава библиотеката, за да видят кой е прочел най-много книги. Така децата се активизират. И трябва да Ви кажа, че имаме много добри читатели.

Тръгвам в друга посока — към детския отдел на Окръжната библиотека. Той разполага с много богат фонд литература. Новите издания се закупуват в по-голям брой и това осигурява възможността повече малки читатели да се

запознават с тях.

Окръжната библиотека е предоставила на децата фонд от плочи с художествено слово и музика. Читателите посещават организирани детски отдел и слушат приказки, стихотворения и музикални произведения с подхождателни обяснения. Закупени са и детски игри. Така свободното време на децата се оползотворява разумно. Създаден е и кръжок „Млад приятел на книгата“. Членовете на кръжока отработват пионерските си поръчения в библиотеката.

От всичко разбирам, че за работата с децата се прави не малко, търсят се и се въвеждат нови форми.

Продължавам обиколката из градските библиотеки. Библиотекарката на читалище „Надежда“ Роза Пеева с нескрита гордост ми съобщава, че обхванатостта на децата от района е почти сто процента. Но ако се направят сравнения с другите райони, тук децата са по-малко и това улеснява обслужването им. По-бърза да ми разкаже и за една инициатива. През лятото в парк „Дружба“ е била открита лятна читалня. По този начин книгите са „отшли“ са ми при читателите, на място

на техния отход. Попитах я дали до края на лятото всички са прочели книгите от препоръчителните списъци?

— Да, успяха да ги прочетат, но ни беше трудно с някои заглавия. Библиотеката разполага само с един екземпляр от „Чернишка“ и с 2-3 от „Неуловимият шпик“. Нека се дават нови заглавия от същите автори.

Реших да затворя кръга на обиколката си, като се срещна и разговарям с директорката на Окръжната библиотека Диана Султова. Ето как въсподели тя:

— Работата на библиотеката е много отговорна. Ние сме мъчим да ръководим четене на децата. Ако срещнем разбирателност от страна на всички родители и учители, ще можем да ги направим културни читатели, да им дадем библиографски знания. Според мен е необходимо воденото на читателите дневник, който

да се показва както на учители, така и на библиотекари. По този начин ще можем да разберем колко и как четат децата.

Мисля, че когато учители изготвят препоръчителни списъци, пропускат такива книги и автори, които изграждат у подрастващите по-голямо въображение и ги възпитават естетически. Има едно разминаване между училището и библиотеката в това отношение. Тази година изготвихме препоръчителна библиография и я раздалахме на децата от училище „Вела Пискова“.

Окръжната библиотека и библиотеките към читалищата работят под един девиз — „Всяко дете — читател на обществена библиотека“. Стова се цели не само пълното им обхващане, а и създаване на читателски навици. Те трябва да знаят, че книгите се връщат навреме, здрави и чисти.

Мария ВЕЛИЗАРОВА

Завършвам нашия разговор с едно приятно чувство. То идва от това, че хора, влюбени в книгите, предават тази любов и на децата. Че не жалат труда си и творчески ръководят тяхното четене. Че отстояват с цената на своята отговорност горещото равновесие между деца и книги.

Сто години Български Червен кръст

Видни червенокръстки дейтели на Еленския край

Наред с осезателното си присъствие в българския възрожденски процес, еленчани вземат активно участие и в обществено-политическото устроение на новосъздадената българска държава. Безспорно, това участие е твърде разностранно, но ние ще спрем вниманието си тук на техния принос в създаването на българското здравеопазване и Българския Червен кръст.

Видна фигура в историята на БЧК е д-р Димитър МОЛЛОВ, роден на 26 октомври 1845 година в град Елена. Завършил Московския медицински факултет, превъзгласен за доктор на медицинс-

ките науки със специалност хирургия, д-р Молдов е един от активните дейци на Руския Червен кръст. През Руско-турската освободителна война той е ръководител на първия санитарен влак, изпратен от Русия в Червен кръст за подпомагане на ранените и болни войници.

Земайки видно място в обществен живот на младата България като народен представител, министър на народното просвещение, кмет на град София, председател на Върховния медицински съвет на България, не остава настрана и от благородната идея за създаване на общонационално здравеопазване на Червения кръст. През 1879 година участва в учредяването на плевенското благотвори-

телно общество „Св. Пантелеймон“, определено днес като един от предшествениците на БЧК. През 1882 г. д-р Молдов изработва примерен устав на дружеството, който обаче не е утвърден. Независимо от това той е един от инициаторите и радетелите на хуманна кауза на Червения кръст и е избран за председател на подпредседател на ръководството на националното дружество.

Заедно с д-р Димитър Молдов в първите години на създаването и организирането на БЧК работи и д-р Сава МИРКОВ, роден на 15 юни 1850 година в с. Беброво. Докос-

нал се в Москва и по време на Освобождението до същността и значението на червенокръстката организация, д-р Мирков е един от родоначалниците на Българския Червен кръст. От 1896 до 1914 година е в ръководството на националното дружество и изпънява дължността ковчежник. Включва се активно в редица мероприятия на дружеството и е особено полезен при разкриването на редица болници в страната. От 1915 до 1924 година е подпредседател на ръководството, а

през 1925 година за особени заслуги е избран за почетен член и награден със златен медал.

Още един еленчанин е запал с името си в историята на Българския Червен кръст — д-р Йордан БРАДЕЦ, внук на видния участник във Веловата война хаджи Йордан Братата. За своята медицина в Москва, дружиел лекар на Българското общество, той е и дългогодишен член на червенокръстното ръководство. Като главен лекар на Градското управление, той допринася за решението на българското правителство да се присъедини към Женевската конвенция. През 1888—1889 год. е деловодител на дружеството, а от 1898

до 1897 година — негов подпредседател. Той е първият българин, участвувал в международна конференция на Червения кръст в Женев.

С дейността на Българския Червен кръст е свързано и името на проф. д-р Васил МОЛЛОВ — един от най-забележителните български лекари и учени, създал школа в родната медицина. Активен деец на БЧК, той отдава на неговото благородно дело много усилия през най-творческите си години, дълбоко убеден в смисъла на хуманната му дейност.

Син на д-р Димитър Молдов, той с голяма любов и преданост се посвещава на Българския Червен кръст. Неговата червенокръстка дейност започва от 1924 година, когато е избран за член-съветник на Върховното управление, където остава до 1938 година. През цялата този период проф. Молдов е една от най-изявните фигури в организацията, участву-

ва в много здравни комисии, делегат е на Върховното управление на Маладския Червен кръст. Виема дейно участие и годишните събрания на дружеството с предложение, които винаги са приемани с интерес. На 21 август 1938 година е избран за председател на българското дружество „Червен кръст“. Има много идеи за обогатяване на организацията. Започва да работи активно за укрепване на студентската секция при Маладския Червен кръст, пише интересни статии по този въпрос. За жалост смъртта му на 21 декември същата година прекъсва плодотворната му дейност.

Всичко това говори, че еленчани достойно продължават традициите на възрожденските радетели за българска наука и български дух, че вярно и предано служат на хуманните идеи на Червения кръст и оставят следа в неговата летопис на светли личности и благородни дела.

Здравко МОЛЛОВ
директор на музея в Елена

КЪДЕ ОТИДОХА РЕКИТЕ?

Има хора, има цели институти, които се занимават с проблема. И те са си казали думата — този календар е несъвършен. Ние само се солидаризираме с тях. Вярно е, че календарът не го бие, особено началото на годината е много малко. А то е най-хубаво! Как зото било по-рано, останало в старата година, затова можеш да се тулеш в гърдите и да обещаеш колкото искаш — що е време, напред е. Като се казва и реки от мед и мляко могат да се обещава. И се обещава!

Хубаво, но годината не е само начало. И сто го времето, когато трябва да се четат филми. Меда да го оставим, но реките от мляко ги няма. И не само сега ги няма. Ако се върна на изоставеното, което са нагрупали повечето компликси и през лятото не ги е имало. А как да тръгнат сега, когато в АПК — Велико Търново, АПК — Павликени и АПК — Свищов не изпъл

няват дневните си графици за производство на краве мляко с по 6 тона, а АПК — Стражица с 5 тона. При такова солидно неизпълнение просто да ти е неудобно да добавиш, че и комплексите в Златарица и Елена доят близо по 2 тона по-малко. И като си направим сметката човек колко малко дни остават до края на годината, да му се долчава. И не знае от какво — от мляка, че няма да се изпълни планът, или от радост, че годината няма още 2 месеца, защото го с това продължаващо изоставяне накрая пак щеше да стане тогава. Още повече, че и силата, която беше предвидена, не е направен. Но за силата какво да се тревожим, след няколко дни и да искаме няма да има от какво да го правим. И ще ни остане една гринка по-малко. Да му мислят кравите...

К. СПЪНЧЕВ

РАЗМИНАВАНЕ

Любовта връхлетя Алипи изневерница, разлюля го, заслепи го и той разбра, че не му остава нищо друго освен да се ожени. Но като разбиха в планинско село, решени да подготвят този отговорен момент организира не и планоно. Предупреди избраницата си, че ще дойде да я вземе на 18 октомври и се затвори във вилата си, където спял и глум за околния свят разработил под робен план-график за своя перспективно плаче за първите години брачен живот. А когато отиде при избраницата си, родителите и разпориха ръце:

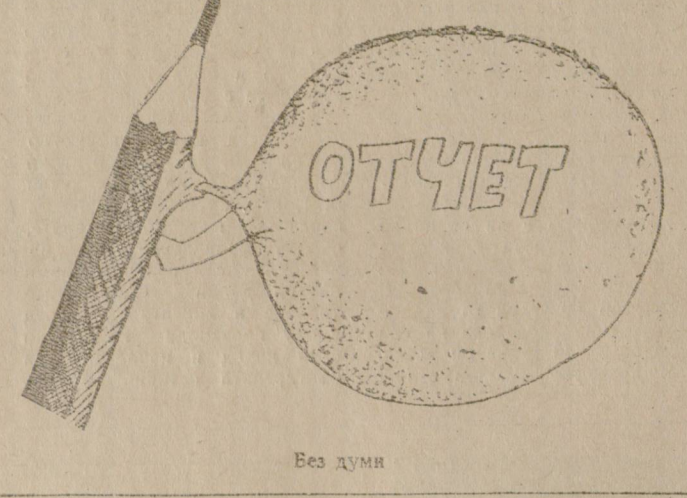
— Защо идваш чак сега! Та чака, чака и като мина осемнайсти, замине с друг!

— Как ще е минал — проплака Алипи. — Царевичката трябва да е прибрала на до 18 октомври, а в комплексите в Горна Оряховица, Свищов, Стражица още бегат. А и те като мен план-график изпълняват. Значи не е минал срокът...

— Ами така си изпълняват те графиките значи в тези комплекси и затова ти остава без жена, тъй те още бегат царевичката и сест — отговориха му онези и зависа риза вратите под носа му.

Братя ОСТРИЛКОВИ

Ст. ДИМИТРОВ

Без думи

ХУМОР И САТИРА

Още веднъж за движението

Какво представлява движението може да се научи във всеки учебник по физика. Но къде може да се научи отговорът за движението то на някои автомобили в околната?

Автокомбинатът във Велико Търново всеки ден дава на автомобили на „Хидрострой“, които да работят на извози „Повковци“. А в съ

щото време няколко дни коли на „Хидрострой“ и един — без гер работят на лични гаражи на улица „Нип“ във Велико Търново. Дали гаражите са по-важни от извози „Повковци“ не знаем. Граждани те също не знаят. Но и те, и ние бихме искали да знаем какво ще каже „Хидрострой“ за това.

Николай ТОМОВ

ПОЛЕЗНИ СЪВЕТИ

Когато биеш някого, не го учи как да се пази. Отврат ли ти счита, от варий си и устата.

Никого не мапюлай камъчето, защото може да ти обърне колата.

Действуй на своя глава, но винаги последвай да падат върху други.

Не се възмущай от проблемите на обществения транспорт и общественото хране — те си остават обществени.

Маршалският жезъл в раницата понекога е милиция те жист.

Г. ИЛИЕВ

РЕСТАВРАЦИЯ

Щала да падне наклонената кула в Пиза? Може и да падне, като ходят да търсят майстори да я спасяват по цял свят, а не се сещат да надникнат в Свищов. И в Свищов създана от майстор Богдан преди повече от два века часовникова кула щеше да падне след земетресението, ама не падна. Стенаха я свинцови с железни резси, малко грозно стана, но пък здраво, кой знае още колко века ще издържа. Какво им пречи и в Пиза да си стегнат кулата така. Е, може после да не прилича на кула, ама нали няма да падне!

Георги КУШВАЛИЕВ

ХОДЕНЕТО Е ЗДРАВЕ

Здрав народ са долнооряховчани. Здрави са, защото е казано — ходенето е здраве. А моите съграждани ходят. Голяма част от тях вървят всяка заран по два километра до автобусната спирка, вечер пак два километра от спирката до дома. Защото тази спирка е изградена в самия вход на Долна Оряховица. И просто да се чудим на кого да завиждаш — на тези, де то живеят близо до спирката за улеснение, или на другите, де то вървят толкова път за здравето им.

Борис ЦВЕТАНОВ

ЕПИГРАМИ

ЛОГИКА
След като мишката беше изядена котаракът каза с въздишка:

— Не е лесно да си мишка.
ДУЕЛ
Срещнаха се Истината и Лъжата: лице в лице — сами! Истината си простра ръката и... се съгласиха на „реми“.

— Но тогава как да си обясня твоето намерение издана не на работа?

— Това ли ти смущава, другари директор? Просто от два дни страдам от без сън. Какви ли не халове сънгах — не помагат. И вие сто да се гърят сутринта леглото и да се измъкват ставам и идвам на работата. Даже вчера дойдох първи тук още в пет часа.

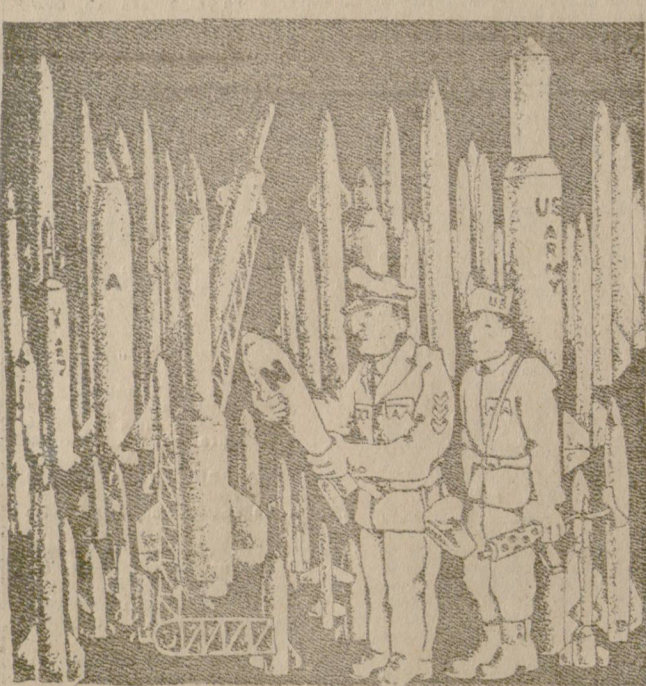
Щефърт си отидна и погледна приятелски Иванова по рамото:

— Е, нищо. Шом е само това, ще се оправяш. Пък аз си помислих какви ли не работи.

И успокоен, продължи обикаляйки си

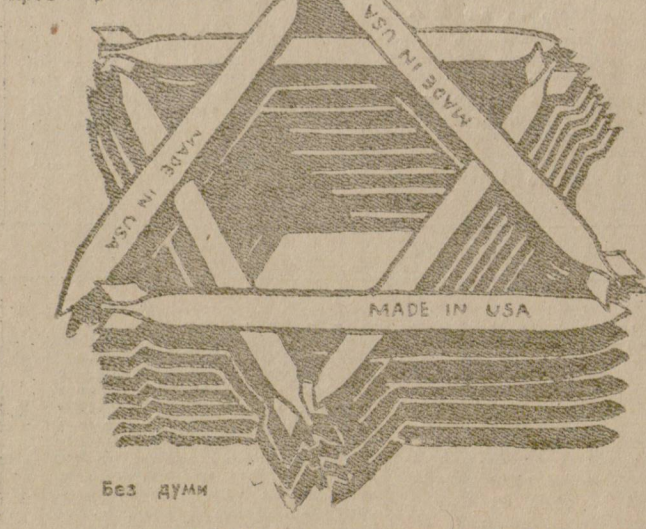
Чавдар СОТИРОВ

Стефан ГЕРДОВ

— Тукма има тук-там свободно местенце!

Красимир ГЮЛЧЕВ

Без думи

ПРОВЕРКА

Директорът реши да направи внезапна проверка.

На първия етаж всичко бе в нормално. Петров усърдно се потеше над домашното на сина си — ученик в пети клас. Душата на колективна — Стоянов размисляше една солидна компания с най-новия вил.

На втория етаж обстановката беше почти същата, само че действащите лица бяха други. Изведнъж директорът спря, учуден от факта, че Иванов се намираше на работното си място. Напоследък неговите закиснени се приемаха като някаква нормална и съвсем в реда на нещата явления. Те бяха станали вече нещо обикновено в живота на не

лектива. От два дни обаче Иванов издваше навреме за работа. Всички запознаха да го гледат изкриво и с подем зрение.

— Добро утро — поздрави директорът. — Върви ли работата?

— Върви, върви.

— Как са в къщи жената, децата?

— Благодаря, добре.

— Да не би случайно да си си купил кола?

— Ами, рано е още. Ще излезе чак след десет месеца.

— Може би градският транспорт се е подобрил, а?

— С надежда попита директорът.

— Тя тая е вятър работата. Все същата трагедия е.

— Тогава сигурно си при съставял онзи ден на лекцията „Работното време — време за работа“.

— За съжаление, другари директор, бях зает и не ме жаж да дойда — заоправдваше се Иванов.

— Нищо, нищо — разпориха мори шефът и поздравиха се замисли.

Изведнъж лицето му засия.

— Ааа-аа! Сега вече си ми ясен! Тя искал повишение в службата!

Иванов стеснително се размърда на стола.

— Не, откъде-накъде?

Тук вече директорът не издържа и почти изкрещя.

ФОТОГРАМЪТ НА СЕДМИЦАТА

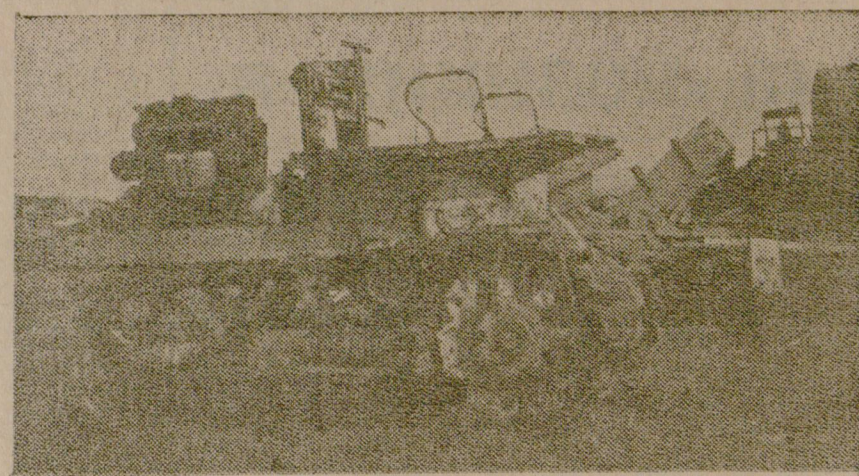
Експозиция

Вървят хора-другоселци край стопанския двор на село „Хидрострой“ в Килифарево и клатят глави:

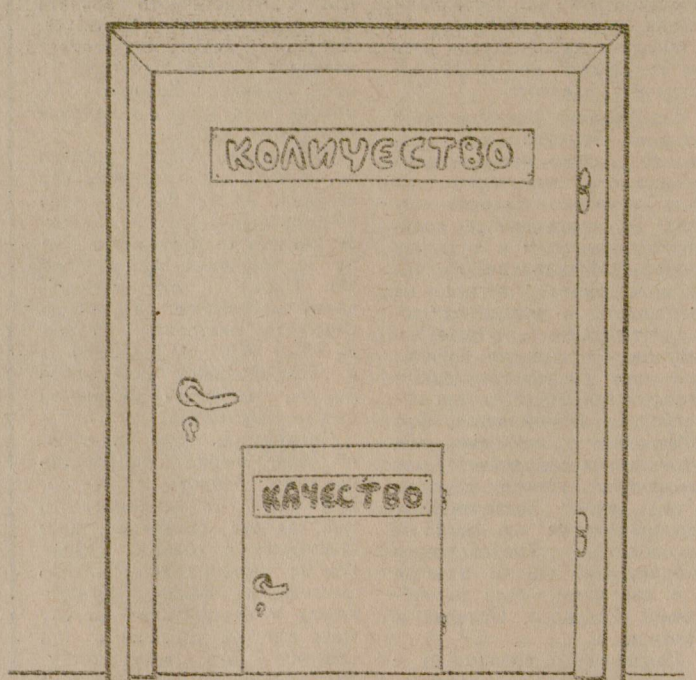
— Какво му е на Килифарево, град стана, сега и с музей се сдобил. Сетили се хората да съберат и да изложат старци машини — комбайни, вилдотери, редоселки, брани, дискове и друга селскостопанска техника и ето ти го музей. Нали така, другари! — питат те срещаните граждани.

— Така, така! — отговарят килифарчани. — Музей е, но музей на безотговорността. Защото тези машини отиго раждават под открито небе и няма кой да ги предпаде на вторични суровини.

ЖИЛОДАР

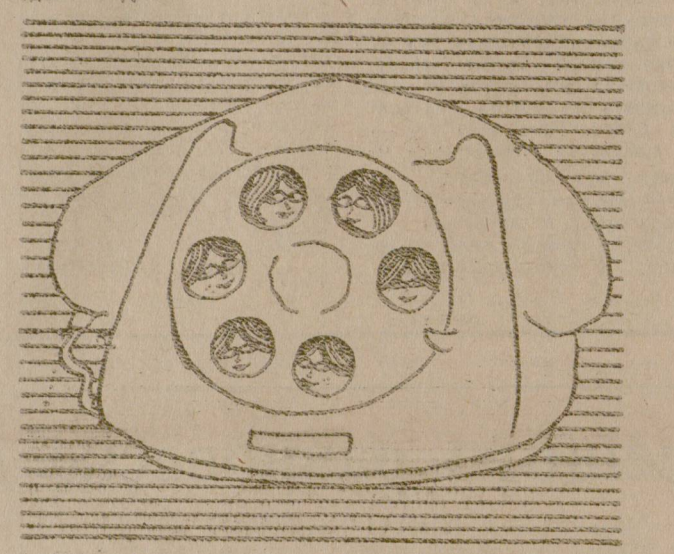

Ангел ГЕЦОВ

Врат в едно предприятие

Радой ГЕРДОВ

Бергски телефон

Стефан ТРИЧКОВ

— Отивам на село! Не им достига амбалажът...

Започна учебната година по руски език

Все повече хора чувстват нуждата да овладеят руски език, за да задоволяват професионалните и културните си интереси. Този година във Велико Търново са сформирани 10 звена за изучаване на езика за първа година и 10 — за втора. Към богатата на руския език ще бъдат приобщени и децата от 30 групи в детските градини.

В четвъртък учебната година беше тържествено открита в кино „Полтава“ от Елена Чапкънова, секретар на градския комитет за българо-съветска дружба.

(Соб. инф.)

Телевизия

СЪБОТА — 21 ОКТОМВРИ

10.00 — „Бъри, смели, смелци“ с участието на чавдарчетата и диваки от град Лом; 10.45 — „Злато, изето и водното кочие“ — детски филм; 10.55 — „Живот в магично поле“ — научно-популярен филм; 11.10 — „Песни от морето“ — забавна програма; 11.35 — „Напомянит приют“ — телевизионен филм на ГДР, II епизод; 13.30 — „Информационни дневници“; 14.30 — „Войводите“ — документален филм; 14.45 — „Песента на Родопи“ — концерт на родна музика; 15.30 — „Фулбел“ — детски филм; 15.45 — „Тракия“ (ПД) — ЦСКА „Септемврийско знаме“ — директно предаване от Пловдив; 16.45 — „Песента на Родопи“ — концерт на родна музика; 17.40 — „Втори международен турнир за спортни танци — директно предаване от новелта „Европа“ в паузата — Реклами; 18.00 — „Робин Худ“ — детски филм; 18.15 — „Детски саркени филми“; 18.30 — „60 години ДПЗ“ — ски комсомол; „Цветът на златото“ — документален филм; 18.45 — „Концерт народна музика“; 19.15 — „Лека нощ, децата!“; 20.00 — „По света и у нас“; 20.30 — „Невидимият приют“ — телевизионен филм на ГДР, III епизод; 21.40 — „Речитал на Джаки Селиван“ — забавна програма; 22.05 — „VI международен фестивал на телевизионните театри“ — 3 портрети; 22.35 — „Новини“; 22.45 — „Последният подем на Камо“ — съветски игрален филм.

ВТОРА ПРОГРАМА

18.00 — „Студио „Прогрес““; 18.30 — „Вчера, днес, утре“; 18.50 — „Фолклорен концерт“; 19.10 — „Кръг на черните рилари“ — съветски игрален филм; 20.50 — „Концерт на лавретите на VI конкурс „Чайковски““; 21.50 — „Новини“; 22.00 — „По света и у нас“.

ПРЕДВАРИТЕЛНА ПРОГРАМА

НЕДЕЛА — 22 ОКТОМВРИ

10.00 — Телевизионен театър за деца и юноши: „Честна небеса“; 10.35 — „Екран „Художествена самодеятелност““; 11.30 — „Гол след гол“; 12.00 — „Светът в действие“ — документално-публицистично предаване; 13.00 — „Речитал на Дидя Драган“; 13.30 — „Информационни дневници“; 14.30 — „Голямото международно“ — съветски игрален филм, III серия; 15.35 — „Хокей на лед: Динамо“ (Москва) — ЦСКА (Москва) — репортаж; 16.30 — „Панорама детски филми“; „Калинка“; 17.15 — „Да опознаем животните“ — детски филм, I епизод; 17.30 — „Новини“; 17.40 — „Телена на То“; 17.45 — ТВ обектив; 18.35 — „Кавал саври, говори“ — концерт народна музика (ТВ център Русе); 19.00 — „60 години Ленински комсомол“; „Шом те на ричат комсомолци“ — документален филм; 19.50 — „Лека нощ, децата!“; 20.00 — „По света и у нас“; 20.30 — „Спортен екран“; 21.00 — „Водната на Мърфи“ — английски игрален филм; 22.45 — „Новини“.

ВТОРА ПРОГРАМА

17.00 — „Баскетбол: Академик“ — „Марина“ (ПД) — директно предаване от зала „Фестивална“ (Жежи); В паузата — мултифилми; 18.30 — „Вчера, днес, утре“; 19.30 — „Мъже край „Масата на Джогурта““ — документален филм; 19.40 — „Имам всичко“ — забавна програма; 19.40 — „Червен вил“ — чехословашки телевизионен филм, III епизод; 21.00 — „Новини“; 21.40 — „47 дни спорт“; 22.00 — „Панорама“.

ПОНЕДЕЛНИК — 23 ОКТОМВРИ

17.30 — „Новини“; 17.40 — „Клуб „Знам и мога““ — предизвикателство работещите съборици“ (ТВЦ „Благоевград“); 18.40 — „Документален филм: „Мозаик бик“ — борбата продължава“; 19.10 — „Музикален преглед“; 19.30 — „60 години Ленински комсомол“; „Клюковете на ВМ“ — документален филм; 19.50 — „Лека нощ, децата!“; 20.00 — „По света и у нас“; 20.30 — „Телевизионен театър“; 22.00 — „Комсомолски хроники“; 22.05 — „Агаша ЛЕК“; 22.45 — „Новини“.

ПРОДАВАМ „Волга М 21“, Справки от 6 до 14 часа, тел. 606 — Златарица — Елена Писева.

ПРОДАВАМ „Москвич 407“, с. Дражково, Великотърновски — Минчо Черков.

ПРОДАВАМ спешно „Джип“, Справки: П. Тръмбеш, ул. „Оборище“ № 72.

ПРОДАВАМ „Жигули“ 35 000 км. „Мармаришка“, 6, В. Търново — Караванов.